

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część X. — Wydana i rozesłana dnia 23. stycznia 1915.

Treść: (M 15. i 16.) 15. Rozporządzenie, którym reguluje się wywóz i przewóz worków. — 16. Rozporządzenie, dotyczące czasowego uchylenia względnie obniżenia cel od rzepaku i nasion rzepaku tudzież oleju, oraz oleju z nasion bawełny.

15.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 22. stycznia 1915,

którem reguluje się wywóz i przewóz worków.

Na zasadzie artykułu VII. umownej taryfy celnej obu państw Monarchii austriacko-węgierskiej, ogłoszonej ustawą z dnia 30. grudnia 1907, Dz. u. p. Nr. 278, wydaje się względnie ogłasza się po porozumieniu z Rządem królewsko-węgierskim następujące zarządzenia:

§ 1.

Zakazuje się wywozu i przewozu próżnych worków wszelkiego rodzaju, tudzież wywozu pełnych worków wszelkiego rodzaju; na wyjątki od tych zakazów można zezwolić tylko według postanowień poniżej wymienionych.

§ 2.

Prógne worki wolno w ogólności wywozić tylko wówczas, jeżeli dokonywa się wywozu celem napełnienia ich towarami, przeznaczonymi dla krajów tutejszych i jeżeli przy ich wywozie, złoży się odpowiadające wartości worków zabezpieczenie, że one zostaną przywiezione na powrót. Zabezpieczenie to ustanawia się aż do dalszego zarządzenia w kwocie 3 K za jeden worek, za worki na chmiel w kwocie 3 K za 1 kilogram wagi worków.

§ 3.

Worki, przeznaczone do wywozu według § 2., należy zdeklarować w granicznym urzędzie celnym, wymieniając wysyłającego i odbiorcę, rodzaj materyalu, którym mają być wypełnione jakotek gatunek worków (z juty, płótna itd.) i ich ilości.

Dowóz powrotny winien nastąpić w ciągu dwóch miesięcy, w razie przeciwnym przepada zabezpieczenie.

Wyżej wspomniane zabezpieczenie można uścić przez złożenie gotówki, przez złożenie papierów wartościowych, dopuszczonych do lokowania w nich kaucji celnych i przez porękę pewnej i wypłacalnej osoby lub firmy, mającej siedzibę w krajach tutejszych, która nie może być sam wysyłający. Oświadczenie poręki, które ma się wystawić na odpowiednią kwotę zabezpieczającą, można umieścić bezpośrednio na deklaracji, dotyczącej wywozu.

Na podstawie deklaracji, dotyczącej wywozu, i zabezpieczenia winien graniczny urząd celny poddać worki wychodowemu postępowaniu zapiskowemu.

W razie zgodnie z terminem dokonanego dowozu powrotnego worków napełnionych zabezpieczenie staje się wolnym; zwolnienie zabezpieczenia winien urząd celny zapisać na poświadczenie zapiskowem; zapisek o tem należy udowodnić także na liście przesyłkowym w sprawie nadjęcia worków napełnionych, a to w sposób następujący:

„Zabezpieczenie w kwocie . . . K do pozycji zapisku z daty odpisano.“

§ 4.

Zezwala się bez zabezpieczenia na wyjście z powrotem używanych worków próżnych, które weszły napełnione z zagranicy, w razie jeżeli poprzedni ich przewóz zostanie stwierdzony na oryginalnym adresie przesyłkowym poświadczenielem urzędu celnego, właściwym dla miejsca wejścia. Poświadczenie to winno zawierać daty, żądane w § 3. dla deklaracji, dotyczącej wywozu.

Przy wyjściu z powrotem worków próżnych winien dokonać odpisania urząd celny obok wyżej wspomnianego zapisu, dotyczącego wejścia, na oryginalnym liście przesyłkowym w sprawie nadziejścia, który należy przedłożyć.

Wyjście musi nastąpić do tego samego kraju, z którego nastąpił przewóz w stanie napełnionym, i wolno na nie tylko wtedy zezwolić, jeżeli worki wysyłane z powrotem pochodzą oczywiście z tego rodzaju towaru, który udowodzono na liście przesyłkowym w sprawie nadziejścia, lub jeżeli jako worki do przywozu mają małą wartość.

§ 5.

Napełnione worki wolno w ogólności tylko wtedy wysłać, jeżeli bądź wykaże się w zapisowem postępowaniu celnym, że przewóz worków w stanie próżnym nastąpił po dniu 1. sierpnia 1914 (§ 14., p. C III, przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej), bądź, jeżeli zabezpieczy się przyszły dowód powrotny worków.

Poprzedni dowód worków należy wykazać wchodom poświadczenielem zapiskowem.

Zabezpieczenie dowozu powrotnego ma nastąpić stosownie do §§ 2. i 3.

Worki mogą być przywiezione z powrotem próżne lub napełnione a mianowicie w przypadku ostatnim napełnione tym samym materiałem lub przynajmniej materiałem tego samego rodzaju jak przy wyjściu (na przykład nasionami zamiast zboża). Przy dowozie powrotnym w stanie napełnionym nie wolno umieścić w tych przypadkach na oryginalnym liście przesyłkowym zapisu nadziejścia według § 4.

Przesyłki, zawierające najwyżej dziesięć worków napełnionych w jednym transporcie, nie podlegają zakazowi wywozu.

§ 6.

Zajmowanie się obrotem worków w myśl powyższych postanowień przekazuje się granicznym

urzędon celnym w ich własnym zakresie działania; o zakresie i rodzaju wywozu worków, przedsiębranym myśl przepisów powyższych, mają wspomniane urzędy przedkładając wykazy tygodniowe fachowemu departamentowi rachunkowemu III. Ministerstwa skarbu.

Zezwalanie na wyjątki od zakazów wywozu worków pod innymi warunkami aniżeli wyżej wymienionymi, iudzież na wyjątki od zakazu przewozu worków próżnych, zastrzega się Ministerstwu skarbu w porozumieniu z e. i k. Ministerstwem wojny.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Schuster wlr.

Engel wlr.

Zenker wlr.

16.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 22. stycznia 1915,

dotyczące czasowego uchylenia względnie obniżenia celi od rzepaku i nasion rzepaku iudzież ołowiu, oraz oleju z nasion bawełny.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 24. września 1914, Dz. u. p. Nr. 251, uchyla się aż do dalszego zarządzenia w porozumieniu z Rządem królewsko-węgierskim cła numeru taryfy 45 od rzepaku i nasion rzepaku iudzież numeru taryfy 488 a od ołowiu (także aliażu ołowiu z antymonem, arsenem, cyną lub cynkiem) w stanie surowym, starym, połamany lub w odpadkach, ustanowione w umownej taryfie celnej obu państw Monarchii austriacko-węgierskiej, ogłoszonej ustawą z dnia 30. grudnia 1907, Dz. u. p. Nr. 278, oraz obniża się cło numeru taryfy 105 od oleju z nasion bawełny w beczkach, worach skórzanych lub pęcherzach dla obrotu, odpowiadającego umowie, na 15 K za 100 kg.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Schuster wlr.

Engel wlr.

Zenker wlr.